மூன்று நிகழ்ச்சிகள்
முக்கிய செய்திகள் !

தியாகி விஸ்வநாததாஸ் இல்லம் - அன்றைய தோற்றம்

கலைஞர் அரசின் முயற்சியால்
தியாகி விஸ்வநாததாஸ் இல்லம் - இன்றைய தோற்றம்

மூன்று நிகழ்ச்சிகள்
முக்கிய செய்திகள்!

தியாகி விஸ்வநாததாஸ் நினைவகத் திறப்பு விழா
திருமங்கலம் – மதுரை (27–12–1998)

சாதி, சமய நல்லிணக்க விழா
மதுரை (27–12–1998)

பூலித்தேவன் மாளிகை திறப்பு விழா
நெல்கட்டும் செவல் – திருநெல்வேலி (28–12–1998)

ஆகிய நிகழ்ச்சிகளில்,

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் **கலைஞர் மு.கருணாநிதி** அவர்கள்
ஆற்றிய உரைகளின் தொகுப்பு.

வெளியீடு:
இயக்குநர், செய்தி–மக்கள் தொடர்புத்துறை,
தமிழ்நாடு அரசு.

சிறப்பு வெளியீடு எண் : 14

'தமிழரசு' இலவச வெளியீடு

31–12–1998

வெளியிடுபவர் :

இயக்குநர்,
செய்தி–மக்கள் தொடர்புத்துறை,
சென்னை.

தமிழரசு அச்சகம்,
சென்னை–600 002.

தியாகி விஸ்வநாததாஸ் நினைவகத்தைத் திறந்து வைத்து முதலமைச்சர் கலைஞர் உரை

வீரத் தியாகி விஸ்வநாததாஸ் நினைவில்லத்தையும், அந்த இல்லத்தில் அமைந்துள்ள நூலகத்தையும், அந்த இல்லத்தை ஒட்டி அமைக்கப்பட்டுள்ள திருமண மண்டபத்தையும் அந்தப் பெருமகனுடைய சிலையையும் திறந்து வைக்கின்ற இந்த உணர்ச்சி மிகுந்த வைபவத்தில் இந்த வட்டாரத்தில் உள்ள பயனாளிகள் பலருக்கு ஏறத்தாழ 10 கோடி ரூபாய் அளவில் பல்வேறு அரசு உதவித் திட்டங்களை வழங்குகின்ற நிகழ்ச்சியும் இணைக்கப்பட்டிருப்பது கண்டு நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தமிழகம் முழுவதுமிருந்து வந்துள்ள மருத்துவ சகோதரர்கள்

இந்த விழா காண்பதற்காக இந்த விழாவிலே எனக்கு நன்றி கூறுவதற்காக, இந்த விழாவிலே அனைவரும் பெறுகிற மகிழ்ச்சியில் பங்கு கொள்வதற்காக தமிழகம் முழுவதும் உள்ள மருத்துவ சகோதரர்கள் இன்று ஒருநாள் தங்களுடைய வேலையை நிறுத்தி விட்டு கடைகளை மூடிவிட்டு வந்திருக்கின்ற காட்சியை வழிநெடுகக் கண்டேன். இங்கேயும் கண்டு பூரித்து நிற்கிறேன்.

முடிதிருத்தும் நிலையங்கள்தான் திராவிட இயக்க தொட்டில்கள்

நம்முடைய பேரவைத் தலைவர் பி.டி.ஆர்.பழனிவேல் ராசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, திராவிட இயக்கத்தின் தொட்டில் – சிகை அலங்காரக் கடைகள்தான்.

முடிதிருத்தும் நிலையங்கள்தான் திராவிட இயக்கத்தின் தொட்டில்களாக இருந்தன. ஏனென்றால் நாட்டில் இருக்கின்ற 'முடி'களைத் திருத்துவது – ஒவ்வொரு மனிதனுடைய முடிகளை மாத்திரமல்ல; நாட்டை ஆளுகின்றவர்களுடைய முடியையும் திருத்த வேண்டியது அவசியம்.

அதற்கு நாற்றங்காலாக, தொட்டிலாக இருந்த இடம், எங்களைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், பெரியாருடைய கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் அறிஞர் அண்ணாவின் குறிக்கோள்களைப் பொறுத்தவரையில், எங்களுடைய செயல்பாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் தொட்டிலாக அமைந்திருந்த இடம் மருத்துவர்களின் கடைகள்.

நான் திருவாரூரில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயின்றபோது, திருவாரூர் தெற்கு வீதியில் பிரசித்தி பெற்ற ஏ.என்.இரத்தனம் அண்ட் கோ என்ற ஒரு பெரிய வியாபார ஸ்தலம் உண்டு. அதற்குப் பக்கத்தில் ஒரு மூலையில் ஒரு முடிதிருத்தகம் உண்டு. அந்த முடித்திருத்தகத்தின் அதிபர் சிங்கப்பூர் சென்று திரும்பி வந்தவர். அப்போதெல்லாம் சிங்கப்பூர் சென்றவர்களை "சிங்கப்பூர் சவராளி" என்று அழைப்பது வழக்கம். சிங்கப்பூர் சவராளி என்றால், கப்பல் ஏறி வெளிநாடு சென்று வந்தவர்கள், குறிப்பாக சிங்கப்பூர் சென்று நிறைய சம்பாதித்துக் கொண்டு வந்தவர்கள் என்று பொருள்.

அங்கேதான் 'குடியரசு', 'பகுத்தறிவு' பத்திரிகைகள் கிடைக்கும்

அவருடைய பெயர் இராமச்சந்திரன். தங்கப்பல் கட்டியிருப்பார். சிலபேர் பல் இல்லாத காரணத்தால், தங்கத்தில் பல் வைத்துக் கொள்வதும் உண்டு. பல் இருப்பவர்களேகூட, தங்கத்தால் பல்லின் மீது தங்கத் தகடு கட்டிக் கொள்வது உண்டு. பல் இருந்தும் தங்கத்தால் பல்லில் தகடு போட்டு கட்டிக் கொண்டிருந்தவர் அந்த முடிதிருத்தும் தொழிலகத்தை நடத்திய இராமச்சந்திரன் அவர்கள்.

நான் இளைஞனாக இருந்த காரணத்தால், அவர் என்னை "தம்பி, தம்பி" என்று அன்போடு அழைப்பார். நான் அவருடைய கடைக்குச் செல்வது முடிதிருத்திக் கொள்வதற்கு மாத்திரமல்ல; அவரோடு உரையாடுவதற்காகவும் அடிக்கடி செல்வது வழக்கம். அங்கேதான் அந்தக் காலத்திலே யாரும் படிக்கப் பயப்படுகிற பச்சை அட்டை 'குடியரசு' பத்திரிகை படிக்கக் கிடைக்கும். 'பகுத்தறிவு' பத்திரிகை படிக்கக் கிடைக்கும்.

அவர் தான் படிப்பது மாத்திரமல்லாமல்; அங்கே அவரிடத்திலே முடிவெட்டிக் கொள்ள வருபவர்கள், ஷேவிங் செய்து கொள்ள

வருபவர்களிடமெல்லாம் அந்தப் பத்திரிகைகளைக் கொடுத்து, உள்ளே வருகிறவர்கள் முடியை மாத்திரம் திருத்திக் கொண்டு போகமாட்டார்கள். மூளையையும் திருத்திக் கொண்டு போகிற அளவிற்கு பக்குவப்படுத்தக் கூடிய அத்தகைய நல்ல திறமையாளர் அந்த இராமச்சந்திரன்.

இன்றைக்கு அவர் இல்லை. இருந்தாலும் அவரை நான் நினைவுகூர்வது இந்த நிகழ்ச்சியிலே மிகமிக முக்கியம். இப்படி ஒவ்வொருடைய மருத்துவருடைய கடையிலும் அன்றைக்கு, யாரும் படிக்கக்கூடாது, படித்தால் பாவம், ஆபத்து, அரசாங்கத் தடை உண்டு என்றெல்லாம் இருந்த சூழ்நிலையில் 'குடியரசு' பத்திரிகையை 'பகுத்தறிவு' பத்திரிகையை சுயமரியாதை இயக்கப் பத்திரிகைகளை, பெரியாரின், அண்ணாவின் புத்தகங்களை,'திராவிட நாடு' பத்திரிகையை அன்றைக்கு இந்தக் கடைகளில்தான் படிக்க முடியும். வேறு எங்கேயும் கிடையாது.

நூல் நிலையங்களில் எங்கேயும் இதற்கு அனுமதி கொடுக்க மாட்டார்கள். நகராட்சி மன்றம் இருக்கும். அங்கே நூல் நிலையம் இருக்கும். ஆனால் இந்தப் பத்திரிகைகளை, புத்தகங்களை அங்கே படிக்க முடியாது. எனவே எங்களுக்கு நிரந்தரமான, யாராலும் தட்டிக் கேட்க முடியாத நூல் நிலையங்களாக இந்த மருத்துவர்களின் கடைகள்தான் அன்றைக்கும் இருந்தன. இன்றைக்கும் இருக்கின்றன.

இன்றைக்கும் நமது நெஞ்சங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் விஸ்வநாததாஸ்

அவர்களிலே, அந்தச் சமுதாயத்திலே பிறந்து இன்றைக்கு தியாகத் திருவிளக்காக, இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போரிட்ட மாபெரும் கலைஞராக வாழ்ந்தவர், இன்றைக்கும் நமது நெஞ்சங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் தியாகி விஸ்வநாததாஸ்.

தியாகி விஸ்வநாததாஸ் அவர்களுக்கு ஒரு நினைவு இல்லத்தை உருவாக்க வேண்டும், அதுவும் அவர் வாழ்ந்த இடத்தையே நினைவு இல்லமாக ஆக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலை ஏன் ஏற்பட்டது என்றால், நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல, நான் அநேகமாக எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் படிக்கும் பழக்கம் உடையவன். அது நாளேடாக இருந்தாலும் சரி, வார ஏடாக இருந்தாலும் சரி – எல்லா ஏடுகளையும் படிக்கக் கூடியவன்.

சில ஏடுகள் வேண்டுமென்றே எதிர்த்து எழுதுகிற ஏடுகளாக இருக்கும். சில தினசரி பத்திரிகைகள் வேண்டுமென்றே என்னைப் பற்றியும், என்னைத் தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற கழகத்தைப் பற்றியும், அல்லது என்னை ஆட்சிப் பொறுப்பின் முதல்வனாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஆட்சியைப் பற்றியும் வேண்டுமென்றே வெறுப்போடு எழுதக்கூடிய ஏடுகளும் உண்டு. இருந்தாலும் கூட, என்னதான் சொல்கிறார்கள் பார்ப்போம் என்பதற்காக, நான் அவைகளைத் தொடர்ந்து படிப்பதுண்டு. நான் மாத்திரமல்ல; என்னுடைய அமைச்சர்களையும் கூட, தினந்தோறும் எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் முடிந்தவரையில் படியுங்கள் என்று கூறுவதுண்டு. அதிகாரிகளையும் நான் கட்டாயப்படுத்துவது உண்டு. அவர்களையும் "படியுங்கள், அப்போதுதான் என்ன குறை என்பதை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்ல அதை நாம் நிவர்த்தி செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலை நமக்கு ஏற்படும்" என்று சொல்வேன்.

அப்படி நான் படித்தபோது ஒரு வாரப் பத்திரிகையில் இலக்கியச் செல்வர் குமரிஅனந்தன் எழுதிய கட்டுரை ஒன்று என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தது. அந்தக் கட்டுரையில்தான் வீரத்தியாகி விஸ்வநாததாஸ் அவர்களைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டு எழுதியிருந்தார்.

சுந்தரலிங்கம் வாரிசுகளுக்காக
ஒரு நகரமே நிர்மாணிக்கப்பட்டது

அதற்கு முன்பே 'விகடன்' பத்திரிகை என்று கருதுகிறேன். அந்தப் பத்திரிகையில் வீரன் சுந்தரலிங்கத்தைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்டிருந்தது. வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுடைய தளபதிகளில் ஒருவர் வீரன் சுந்தரலிங்கம்.

முன்பிருந்த கழக அரசு, வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனுக்கு – கோட்டை கட்டி எழுப்பியது. அவருடைய வாரிசுதாரர்களுக்கெல்லாம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து வசதிகளை செய்து கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் கட்டபொம்மனுக்கு, தளபதியாக இருந்த சுந்தரலிங்கத்தினுடைய வாரிசுதாரர்கள், வழித்தோன்றல்கள் வீடுகள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று 'விகடன்' பத்திரிகையில் கட்டுரை ஒன்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அந்த வாரிசுதாரர்களின் பெயர்கள் சிலவற்றையும், 'விகடன் ஏடு' குறிப்பிட்டிருந்தது. உடனடியாக நான் அந்த வாரிசுதாரர்களுக்கு கடிதம் எழுதச் சொல்லி, அவர்களை வரவழைத்துப்

பேசி, சுந்தரலிங்கம் பெயரால் கட்டபொம்மன் கோட்டைக்குப் பக்கத்திலேயே, "வீரன் சுந்தரலிங்கனார் நகர்" என்ற ஒன்றை அமைத்து அங்கே 200 வீடுகளைக் கொண்டு ஒரு நகரமே நிர்மாணிக்கப்பட்டு அங்கே அடிப்படை வசதிகள் அனைத்தும் செய்து கொடுத்து, சுந்தரலிங்கத்தினுடைய வாரிசுகள், வழித்தோன்றல்கள் அத்தனை பேரையும் அங்கே குடியமர்த்துகின்ற காரியத்தைச் செய்து முடித்தேன்.

குமரி அனந்தன் கட்டுரையைப் படித்தவுடன் கோட்டையில் அறிவிப்பு

அதைப்போல 'குமுதம்' பத்திரிகையைப் படித்தவுடன், அதில் இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் எழுதிய கட்டுரையைப் படித்தவுடன், படித்த மறுநாள் ஆகஸ்டு 15 – அவர் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல – சென்னை கோட்டை கொத்தளத்தில் தேசியக் கொடியை ஏற்றுகின்ற நாளின்போதே நான் குறிப்பிட்டேன்; "வீரத் தியாகி விஸ்வநாததாசுக்கு அவர் வாழ்ந்த இடத்திலேயே, அந்த வீட்டிலேயே நினைவகம் அமைக்கப்படும்" என்று சொன்னேன்.

அந்த எண்ணத்தை வெளியிட்டு அதை உடனடியாக செயல்படுத்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் காசி விஸ்வநாதன் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, மிக விரைவில் அதைக் கட்டி முடித்திருக்கிறார். அவருக்கும் அவருக்குத் துணையாக இருந்த பொதுப்பணித்துறைக்கும், மற்ற நண்பர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியை, பாராட்டுதலை, வாழ்த்துக்களை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே அமைந்திருக்கின்ற இந்த இல்லம் – அமைச்சர் முல்லைவேந்தன் குறிப்பிட்டதைப் போல, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டதைப் போல, இந்த இல்லம் கடனில் மூழ்கிய காரணத்தால் – ஒருவர் அதை ஏலத்தில் 2000 ரூபாய் அளவிற்கு எடுத்து தன் வசப்படுத்தியிருந்தார். அந்த இல்லத்தில் எப்படி நாம் நினைவு இல்லம் எழுப்ப முடியும் என்று யோசித்தபோது, அவரிடத்திலே பேசி 11 இலட்சம் ரூபாய் அந்த இல்லத்திற்காகத் தந்து, மேலும் 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவழித்து ஏறத்தாழ 60 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து கட்டி முடிக்கப்பட்டதுதான் தியாகி விஸ்வநாததாஸ் நினைவு இல்லம் என்பதை உங்களிடம் நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தியாகிகளுக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தொடர்ந்து காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்பதை இலக்கியச் செல்வரும், பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், முல்லைவேந்தன் அவர்களும், சமயநல்லூர் செல்வராசு அவர்களும் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக நான் சொன்னால்; விரிக்கின் பெருகும். அதை ஒரு நூலாக வெளியிட்டால் கூட 100, 200 பக்கம் கொண்ட நூலாக அது அமையும்.

1969–ஆம் ஆண்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மறைவிற்குப் பிறகு நான் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட அந்தக் கால கட்டத்தில், 1972ல் இந்திய சுதந்திரத்தின் வெள்ளிவிழா ஆண்டின்போது இந்தியாவின் தலைநகரான டெல்லிக்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் தியாகிகளை அனுப்பி வைத்தார்கள். ஆனால் அப்படி அனுப்பி வைக்கப்பட்ட தியாகிகளை இரயிலடி வரையிலே சென்று அவர்களுக்கு சால்வை அணிவித்து வழியனுப்பி வைத்த ஒரே ஒரு மாநில முதலமைச்சர் நான் தான் என்பதை உங்களுக்கு அடக்கத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

டெல்லிக்குச் சென்ற மற்ற மாநிலங்களின் தியாகிகள் எல்லாம் எவ்வளவு வசதிக் குறைவால் கஷ்டப்பட்டார்கள். ஆனால் நம் மாநிலத்திலிருந்து சென்ற தியாகிகள் எவ்வளவு வசதியாகச் சென்று திரும்பினார்கள் என்பது, அவர்களே மற்றவர்களிடம் கூறிய செய்திகளாகும். அது நம்முடைய இலக்கியச் செல்வருக்கும் தெரிந்த ஒரு செய்திதான்.

குமரி அனந்தன் கோரியபடி
தியாகிகள் மணிமண்டபம் அமைக்கப்பட்டது

இந்த விஸ்வநாததாஸ் இல்லம் மாத்திரமல்ல; சென்னையில் காமராசர் அரங்கத்தில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவில் பல வடநாட்டுத் தலைவர்கள் எல்லாம் கலந்துக் கொண்ட விழாவில், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய முதுபெரும் தலைவர் நிஜலிங்கப்பா கலந்து கொண்ட விழாவில், கேப்டன் லட்சுமி அம்மையார் கலந்து கொண்ட அந்த விழாவில் குமரி அனந்தன் தான் சொன்னார்; "தியாகிகளுக்கு ஒரு மணிமண்டபம் அமைக்க

வேண்டும்'' என்று அவர்தான் சொன்னார். அது கடந்த சில வாரங்களுக்கு முன்பு சென்னையிலே இராஜ்பவனுக்கு அருகிலே அமைக்கப்பட்டு தமிழகத்திலே இருக்கின்ற எல்லா தியாகிகளின் படங்களும் அங்கே வைக்கப்பட்டு அந்த விழாவும் நடத்தப்பட்டது. அதற்கு நான் குமரி அனந்தன் அவர்களை அழைத்திருந்தேன்.

யார் காரணகர்த்தாக்களாக இருந்து தூண்டி விடுகிறார்களோ, அவர்களை அந்த விழாக்களுக்கு அழைப்பது ஒரு பண்பாடு என்ற முறையிலே அவரை அழைத்தேன். அதைப்போல சட்டமன்றத்திலே நண்பர்கள் சந்தானம் அவர்களும், வல்லரசு அவர்களும், "சுதந்திரதின பொன்விழாவின் போது நேதாஜியின் சிலையை சென்னையில் அமைக்க வேண்டும்" என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். அந்த கோரிக்கையை ஏற்று சென்னை கடற்கரையில் நேதாஜியின் சிலையைத் திறந்து வைத்தேன். அதற்கு அந்தப் பண்பாட்டு உணர்வோடு அகில இந்திய பார்வர்டு பிளாக் கட்சியின் தலைவர் அய்யணன் அம்பலம் அவர்களை அழைத்து அந்த திறப்பு விழா நிகழ்ச்சியை நடத்தினேன். காரணம்; தூண்டுதலாளர்களாக இருந்தார்கள் என்பதால்!

அதைப்போல இன்றைக்கு இந்த விழாவிற்கு இலக்கியச் செல்வர் குமரிஅனந்தனை அழைத்திருக்கிறோம் என்றால், அதற்குக் காரணம் வேறு ஒன்றும் அல்ல; சில பத்திரிகைகளில் கூட பார்த்தேன். "கருணாநிதி தன்னுடைய ஆட்சிக்கு ஆபத்து வரும் போதெல்லாம்; காங்கிரஸ்காரர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு விருதுகள் கொடுப்பார்" என்று ஒரு தலைவர் பேசியதை இன்று பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன்.

வ.உ.சி. இழுத்த செக்கை சென்னையில் கண்காட்சிப் பொருளாக வைத்தோம்

1969–ல் நான் முதலமைச்சராக வந்தபோது வ.உ.சிதம்பரனார் அவர்கள் இழுத்த செக்கு எங்கே இருக்கிறது என்று தேடிக் கண்டுபிடிக்கச் சொல்லி, அது கோவை சிறைச்சாலையில் இருப்பதைக் கண்டு, அதைக் கொண்டு வந்து அந்த செக்கை – சென்னையில் வைத்து கண்காட்சிப் பொருளாக ஆக்கியவன் இந்தக் கருணாநிதி. அப்பொழுது ஒன்றும் கருணாநிதிக்கு ஆட்சி போய்விடும் என்ற கவலை இல்லை, அச்சம் இல்லை, பயம் இல்லை.

சிலபேர் வேறு 'செக்கு'களை தேடிக் கொண்டிருந்த கால கட்டத்தில் நான் வ.உ.சி. இழுத்த செக்கு எங்கே என்று தேடிக் கண்டுபிடித்து சென்னையிலே கொண்டுவந்து வைத்தேன்.

யாரையும் கைக்குள் போடவேண்டிய அவசியம் எனக்கு இல்லை

அதை மறந்துவிட்டு, ஏதோ குமரிஅனந்தனை அழைத்து அவருக்கு நான் விருது கொடுத்த காரணத்தாலோ, அல்லது இங்கே இந்த விழாவில் அவர் உரையாற்ற வேண்டும் என்று விரும்பிய காரணத்தாலோ, அவர்களை எல்லாம் நான் ஏதோ என் கைக்குள் போட்டுக் கொள்ள எண்ணுகிறேன் என்று யாரும் கருதத் தேவையில்லை. அவருடைய 'கை' அவருடனேயே இருக்கிறது. 'கை' என்றால் உங்களுக்குப் புரியும். எனவே யாரையும் கைக்குள் போட்டுக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் எனக்கும் இல்லை, இந்தக் கட்சிக்கும் இல்லை. இந்தக் கட்சி தலைமையேற்று நடத்துகின்ற இந்த ஆட்சிக்கும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நல்லதைச் சொன்னால், நல்லதை நினைவூட்டினால் நினைவூட்டியதை இன்று செய்து முடித்திருக்கிறோம். தொடர்ந்து பல விஷயங்களை இங்கே அவர்கள் சொன்னார்கள். இங்கே உள்ள தெருக்களுக்கு பெயர் வைக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றிக்கூட இலக்கியச் செல்வர் சொன்னார்.

தெருக்களுக்கு பெயர் சூட்ட அரசு தயாராக உள்ளது

அவர் இன்றைக்குச் சொல்கிறார். ஆனால் நம்முடைய என்.எஸ்.வி. சித்தன் அவர்கள் 22.12.98 தேதியிட்டு ஒரு கடிதம் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார். அந்தக் கடிதத்தில் "திருமங்கலத்தில் டிசம்பர் 27ஆம் தேதி தாங்கள் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சியில் மறைந்த மூத்த தியாகிகளின் நினைவாக எங்கள் தந்தையார் திரு.என்.வீரபத்திரத் தேவர் வாழ்ந்த ஜவஹர் நகர் 7வது தெருவின் பெயரை 'தியாகி என்.எஸ்.வீரபத்திரன் தெரு' என்றும், திரு.புலி எஸ்.மீனாட்சி சுந்தரம் அய்யர் வாழ்ந்த உசிலம்பட்டி சாலையை, 'தியாகி புலி மீனாட்சி சுந்தரம் தெரு' என்றும் பெயர் மாற்றி, தாங்கள் இந்த நிகழ்ச்சியிலே அறிவிக்க

வேண்டும் என்று மெத்த பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்" என்று என்.எஸ்.வி.சித்தன் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்.

இதை நான் அறிவிப்பதற்கு பதிலாக, இங்கே நகராட்சி மன்றத் தலைவர் அதியமான் அவர்களுக்கு சிபாரிசு செய்கிறேன். நகராட்சி மன்றத்திலே இதற்காக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அதை அரசுக்கு அனுப்பினால், அதை அரசு ஏற்றுக் கொண்டு – அந்தப் பெயர்களைச் சூட்டத் தயாராக இருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விஸ்வநாததாஸ் வாரிசுகளை
இந்த அரசு கைவிட்டு விடவில்லை

தியாகி விஸ்வநாததாஸ் அவர்களின் வாரிசுகளை இந்த அரசு கைவிட்டு விடவில்லை என்பதற்கு அடையாளமாக சில குறிப்புகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விஸ்வநாததாஸ் அவர்களின் முதலாவது மகன், தியாகி சுப்பிரமணியதாஸ் காலமாகி விட்டார். இவரது துணைவியார் திருமதி கண்ணம்மாள். இந்த அம்மையாருக்கு மைய அரசின் தொடர் ஒய்வூதியமாக 3000 ரூபாய் கிடைக்கிறது. மாநில அரசு ஒய்வூதியமாக 500 ரூபாயும், மருத்துவப்படியாக 15 ரூபாயும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

அடுத்து விஸ்வநாததாஸ் அவர்களின் மகள் திருமதி. பிச்சம்மாள். இவருக்கு மாநில அரசு தொடர் ஒய்வூதியமாக 1,500 ரூபாயும், மருத்துவப்படியாக 15 ரூபாயும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்து, அவருடைய மகன் காசிநாதன். இவர் காலமாகி விட்டார். இவருடைய மகள் திருமதி பாப்பாத்தியம்மாள். அவருக்கு மாநில அரசு தொடர் ஒய்வூதியமாக 1,500 ரூபாயும் மருத்துவப்படியாக 15 ரூபாயும் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்து – அவரது மகள் தங்கத்தாய். இவர் மாநில அரசின் தொடர் ஒய்வூதியமாக 1,500 ரூபாயும், மருத்துவப் படியாக 15 ரூபாயும் பெற்று வருகிறார்.

அடுத்து அவருடைய மகன் முத்தையா தாஸ். இவர் மாநில அரசின் தொடர் ஒய்வூதியமாக 1,500 ரூபாயும், மருத்துவப்படியாக 15 ரூபாயும் பெற்று வருகிறார். விஸ்வநாததாசின் மகன் முத்தையா தாசுக்கு திருவில்லிபுத்தூர் வட்டம் – பாட்டக்குளம் சல்லிப்பட்டி கிராமத்தில் அமைக்கப்பட்டு வரும் சமத்துவபுரத்தில் ஒரு வீடு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விஸ்வநாததாசின் பேரன் குணசேகரனுக்கு சுயவேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 40,000 ரூபாய் நிதியுதவி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

விஸ்வநாததாசின் பேத்தி நிர்மலா தேவியின் கணவரான கே.கணேசனுக்கு ரெடிமேடு ஆடைகள் தயாரிக்க ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் 20,000 ரூபாய் நிதியும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

விஸ்வநாததாசின் பேரன் குணசேகரனுக்கும், பேரன்களின் மனைவியரான திருமதி.கிருஷ்ணவேணி, திருமதி. உமாராணி ஆகியோருக்கும் பேத்தியர் சரஸ்வதி, பாக்கியலட்சுமி, பஞ்சவர்ணம், நிர்மலா தேவி ஆகியோருக்கும் இலவச வீட்டுமனைப் பட்டாக்கள் அரசினால் இன்றைக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் வசித்து வரும் விஸ்வநாததாசின் மகள் திருமதி. பிச்சம்மாளின் பேத்தி திருமதி. அமலம் புஷ்பத்திற்கு 3,500 ரூபாய் செலவிலே ஒரு தையல் இயந்திரம் வழங்கப்படுகிறது.

அதேபோல் விஸ்வநாததாசின் மற்றொரு மகன் திருமதி.தங்கத்தாயின் பேத்தி திருமதி. எலிசபெத் ராணிக்கு 3,500 ரூபாய் செலவில் ஒரு தையல் இயந்திரமும் இந்த விழாவில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இவைகள் எல்லாம் அந்தக் குடும்பத்திலே உள்ள உறுப்பினர்களை மறவாமல் அரசின் சார்பில் செய்யப்படுகின்ற காரியங்கள்.

இவைகள் மாத்திரம் விசுவநாததாசின் புகழுக்கு, அவருடைய தியாகத்திற்குப் போதுமானவை என்று சொல்ல மாட்டேன். விஸ்வநாததாசின் குடும்பத்திலே திருமணமாகாத பெண்கள் இருப்பதாக குமரிஅனந்தன் இங்கே சொன்னார். அதைப்பற்றியும் நிச்சயமாக

விசாரித்து அந்த திருமண உதவியையும் இந்த அரசு செய்யத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

நேருவுக்கே பயப்படாத அரசாங்கம் விஸ்வநாததாசுக்கு பயப்பட்டது

விஸ்வநாத தாஸ் எந்த அளவிற்கு பல ஏகாதிபத்தியங்களால் வெறுக்கப்பட்டவர் அல்லது எத்தனை ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருந்தவர் என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமேயானால், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, அவருடைய திருமகளார் இந்திராகாந்தியோடு இலங்கைக்குச் சென்றார். அவர்கள் சென்ற அதே கப்பலில் விஸ்வநாத தாஸ், அவருடைய குழுவினரோடு கலை நிகழ்ச்சி நடத்த இலங்கைக்குச் சென்றார். தலைமன்னாரில் போய் கப்பல் நின்றதும் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களையும் இந்திராகாந்தி அவர்களையும் இலங்கையிலே இறங்க அந்த அரசு ஒப்புதல் அளித்தது. ஆனால் விஸ்வநாத தாசையும், அவரது குழுவினரையும், அங்கே இறங்கக் கூடாது என்று திரும்ப இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைத்தது; காரணம் அவர்கள் அங்கே வந்து பாடினால், கலை நிகழ்ச்சி நடத்தினால் பெரிய புரட்சி ஏற்படும் என்ற அந்த பயத்தின் காரணமாக அவர்களை திருப்பிஅனுப்பி வைத்தது.

இப்படி நேருவுக்கே பயப்படாத அரசாங்கம், அன்றைக்கு விஸ்வநாத தாசுக்குப் பயப்பட்டது என்றால், ஒரு கலைஞனுக்குக் கிடைத்த அந்தப் புகழ் – நானும் ஒரு கலைஞன் என்பதால் அந்தப் புகழில் எனக்கும் பங்குண்டு என்கின்ற காரணத்தால் அந்தப் பங்கினைப் பெறுவதிலே எனக்குப் பெருமை உண்டு என்பதால் இந்த விழா இவ்வளவு கோலாகலமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

இதிலே நீங்கள் இங்கே பல்லாயிரக்கணக்கிலே கலந்து கொண்டு, உங்களுடைய அன்பையும், பாசத்தையும் வழங்கி இருக்கிறீர்கள். விசுவநாததாசைப் போன்ற வீரத்தியாகிகள் இந்தச் சமுதாயத்திலே மேலும் மேலும் உருவாக வேண்டும். அந்தத் துணிவான கலைஞர்கள் மேலும் மேலும் உருவாக வேண்டும்.

சாதி, சமய நல்லிணக்க விழாவில் முதலமைச்சர் கலைஞர் உரை

இந்தச் சமுதாய நல்லிணக்க விழாவிலே கலந்துகொண்டு மதுரை மறை மாநில வைர விழா நிகழ்ச்சி கண்டு களிப்படைகின்ற வாய்ப்பினை வழங்கிய அனைவருக்கும் என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மேடையைப் பார்க்கிறேன். சமுதாய நல்லிணக்கத்தின் அடையாளச் சின்னமாக இந்த மேடை விளங்குகிறது. இப்படித்தான் காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற ரயில்வே விழா மேடை அமைந்திட வேண்டுமென்று நான் விரும்பினேன். அதற்கு எத்தனையோ விமர்சனங்கள் வந்தன. நான் யாரையும் அந்த மேடைக்கு அழைக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை, அவர்களோடு மற்றவர்களையும் அழைத்து மத நல்லிணக்கம், சமுதாய நல்லிணக்கம் காண்பதில் மாநில அரசைப் போலவே மத்திய அரசுக்கும் பொறுப்புண்டு என்பதை உலகத்திற்குக் காட்டுங்கள் என்ற வேண்டுகோளைத்தான் விடுத்தேன். ஆனால் அந்த எண்ணம் மத்திய அரசு முயன்றும் முழுமையாக ஈடேறவில்லை.

இது அரசு விழா அல்ல என்றாலுங்கூட அரசை அமைக்கின்ற மக்கள் விழா. இந்த மக்கள் விழாவில் மதநல்லிணக்கம், சமுதாய நல்லிணக்கம் காணுகின்ற வகையிலே மேடை அமைந்திருப்பதைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

இதற்குக் காரணகர்த்தாவாக விளங்குகின்ற மக்கள் பேராயர் ஆரோக்கியசாமி ஆண்டகை அவர்களுக்கு என்னுடைய தலைதாழ்ந்த வணக்கத்தையும் இதயமார்ந்த நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இங்கே நம்முடைய பேராயர் எஸ்றா சற்குணம் அவர்கள் ஒரு கதை சொன்னார். நான் அந்தக் கதையை விமர்சிக்க விரும்பவில்லை. அந்தக்

கதையிலே மூன்று பேராயர்கள்; கத்தோலிக்கப் பேராயர்; சி.எஸ்.ஐ.பேராயர், ஈ.சி.ஐ.பேராயர் என்று இந்த மூன்று பேராயர்களும் மோட்ச லோகத்திற்குச் சென்றார்கள் என்று சொன்னார்.

பேராயர்கள் எந்தப் பேராயராக இருந்தாலும் அவர்கள் வித்தியாச மில்லாமல் மோட்சத்திற்குச் செல்ல முடியுமென்ற மதமாக கிறிஸ்தவ மதம் இருக்கிறதென்பதை எண்ணி நான் பூரிப்படைகிறேன். தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டாரென்ற நம்பிக்கையோடு சொல்கிறேன். எங்கள் மதத்திலே மோட்சத்திற்குச் செல்வதென்றால் ஒன்று தீக்குண்டத்திலே இறங்கிச் செல்ல வேண்டும் அல்லது எலும்பு உருவமெடுத்துத் தலைகீழாக கைலாயத்திலே நடந்துதான் செல்ல வேண்டும். அந்தச் சிரமம் இல்லாமல் இந்த மூன்று பேராயர்களும் கத்தோலிக்கப் பேராயரும், சி.எஸ்.ஐ.பேராயரும், ஈ.சி.ஐ.பேராயரும் (ஈ.சி.ஐ.பேராயர் பெயருக்கேற்ப 'ஈசி'யாகவே) மோட்சத்திற்குச் செல்ல முடிந்திருக்கிறது.

இந்த சமுதாயத்தில் அடிகளார் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப் போல – இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் அதிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தில், இந்த நிலத்திலே வந்து இறங்கிய மதம் கிறிஸ்தவ மதம். ஆனால் அந்த மதம் மக்களுக்கு அறிவைப் போதிக்கின்ற மதமாக – அன்பைச் செலுத்துகின்ற மதமாக–அருளை அள்ளி வழங்குகின்ற மதமாக இன்றளவும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது.

மத வித்தகர்கள் தமிழுக்காக தொண்டாற்றினார்கள்

அந்த மதவித்தகர் பலர் தமிழுக்காக எப்படியெல்லாம் பாடுபட்டார்கள் என்பதை எனக்கு முன்னால் இங்கு உரையாற்றியவர்கள் – குறிப்பாக பேரவைத் தலைவர் பி.டி.ஆர். அவர்கள், அடிகளார் அவர்கள் மற்றும் பேராயர்கள் எல்லாம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினாலேதான், தமிழுக்குத் தொண்டாற்றினார்கள், பணிபுரிந்தார்கள், தமிழை வளர்த்தார்கள், தமிழாகவே திகழ்ந்தார்கள் என்ற அந்தக் காரணத்தினாலேதான், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சென்னை

மாநகரத்திலே உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்தியபோது கடற்கரையிலே பலருக்கு ஆள் உயரச் சிலைகளை வைத்த நேரத்தில் அப்படி வைக்கப்பட்ட சிலைகளில் பெஸ்கி என்ற வீரமா முனிவருடைய சிலை, கால்டுவெல்லுடைய சிலை, ஜி.யு.போப் அவர்களுடைய சிலை – இவைகள் எல்லாம் இடம் பெற்றன என்பதை நீங்கள் யாரும் மறந்திருக்க முடியாது.

அந்தப் பெரியவர்களுடைய வழியில் – அந்த மதத் தலைவர்களுடைய வழியிலே வந்த நம்முடைய ஆரோக்கியசாமி ஆண்டகை அவர்கள் இங்குள்ள ஆயர்களைக் கலந்து மதுரை மறை மாநிலத்திலே இருக்கின்ற எல்லோருடைய ஒத்துழைப்போடும் இந்தச் சமுதாய நல்லிணக்க விழாவை இங்கே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எல்லா சமுதாயங்களையும் ஒன்று கூட்டும் கிறிஸ்தவ அடையாளம்

சமுதாய நல்லிணக்கத்தை விரும்புகிற – போற்றுகிற அதை ஏற்றுக்கொள்கிற – அதை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்கிற குறிக்கோள் கொண்ட மதம் கிறிஸ்தவ மதம். உங்களுடைய அடையாளமே சிலுவை – சிலுவையை உற்று நோக்கினால் + கூட்டல் அடையாளம். எல்லா சமுதாயங்களையும் ஒன்று கூட்டி ஒன்றாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கூட்டல் அடையாளத்தை சிலுவை அடையாளத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த மதத்தின் காவலர்களாகிய நீங்கள் இன்றைக்கு சாதி சமய நல்லிணக்க விழாவை நடத்துவது வியப்புக்குரிய ஒன்றல்ல.

மதுரைப் பேராயர் ஆரோக்கியசாமி அவர்கள் திருச்சி மாவட்டத்தில் உத்தமனூர் என்ற கிராமத்தில் பிறந்தவர். இப்போதுதான் அவர் உத்தமராக இருப்பதற்குக் காரணம் புரிகிறது. உத்தமனூரில் பிறந்து – எங்கள் தஞ்சை மாவட்டம், கும்பகோணத்தில் உயர்நிலைக் கல்வி பயின்று, பிறகு ரோம் நகரத்திலே அர்பன் பல்கலைக்கழகத்திலே பயின்று பட்டம் பெற்று, கிறித்தவ சமயப் பணியிலே பல்வேறு பொறுப்புக்களையேற்று சிறப்பாக தொண்டாற்றி வரக்கூடியவராவார்.

ஆத்திரத்திற்கு இடம் தராமல் அமைதியை ஏற்படுத்த பாடுபட்டவர்

மண்டைக்காடு கலவரத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், கோட்டாற்றில் 17 ஆண்டுகள் ஆயராகப் பொறுப்பேற்றிருந்த ஆரோக்கியசாமி ஆண்டகை அவர்கள் 82–ஆம் ஆண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மண்டைக்காட்டில் நடைபெற்ற அந்தக் கலவரத்தின்போது சிலர் கொல்லப்பட்டார்கள், ரத்த ஆறு ஓடியது, வழிபாட்டிடங்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு பாழ்படுத்தப்பட்டன. அந்தச் சேதாரம் நிகழ்ந்த கால கட்டத்தில் பதற்றத்திற்காளாகாமல், ஆத்திரத்திற்கு இடம் தராமல் அனைவரும் பாராட்டுகின்ற வண்ணம் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து, அந்தப் பகுதியிலே அமைதியை ஏற்படுத்துவதிலே அவர்கள் அரும்பாடுபட்டார்கள். அவருடைய அந்த அரிய முயற்சிக்கு அன்றைய தினம் குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களும் உறுதுணையாக இருந்தார்கள் என்பதை நாடறியும். எனவேதான் இவரை, 'மக்கள் பேராயர்' என்றும் 'சமாதானக் காவலர்' என்றும் நாம் அழைக்கிறோம்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு கல்வி கற்பிக்க வாதாடியவர் வீரமா முனிவர்

அந்த அளவிற்கு பெரும் தொண்டினை சமுதாய நல்லிணக்கத்திற்காக ஆற்றியவர் இவர். இவருக்கு முன்னோடியாக 1628–ஆம் ஆண்டிலேயே டி.நொபிலி பாதிரியார் அதாவது 17–வது நூற்றாண்டிலேயே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை தேவாலயங்களுக்குள் செல்ல அனுமதித்த பெரியவர். ஆனால் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் நம்மால் அது முழுமையாக முடியாமல் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

வீரமா முனிவர் தேம்பாவணி என்ற இலக்கியத்தைத் தந்தவர். அவர் சாதிப் பாகுபாடுகளைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு கல்வி அனுமதி கிடையாது என்று கூறப்பட்ட அந்தக் கொடுமையான நிலையை எதிர்த்து கருத்து தெரிவிக்கும்போது 'உடலுக்கு வாய் வழியாக உணவு உட்கொள்வது எப்படி எல்லோருக்கும் பொதுவானதோ அதுபோல செவி வழியாக கல்வியாகிய உணவை உட்கொள்வதும் எல்லோருக்கும்

பொதுவாகும்" என்று கூறி, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று அழுத்தந்திருத்தமாக வாதாடியவர் வீரமாமுனிவர்.

அந்தக் காலத்திலே – 1872ஆம் ஆண்டில் திருச்சியில் பேராயராக இருந்த பர்த்தீ என்பவர் ஒரு ஆணையிட்டார். அப்பொழுதிருந்த சாதிப் பாகுபாடு, அந்தக் கொடுமையின் காரணமாக தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் அன்றைக்கு நெருக்கடிக்கு ஆளான சூழ்நிலையில், அவரிட்ட ஆணை – தேவாலயங்களில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நின்று வணங்க – அதைப் போலவே உயர்சாதிக்காரர்கள் நின்று வணங்க – தனித்தனி இடங்கள் பிரிக்கப்பட்டு குறுக்குச் சுவரொன்று எழுப்பப்பட்டிருந்தது. அந்தக் குறுக்குச் சுவரை 1910ஆம் ஆண்டில் அகற்றி கவுசானெல் பாதிரியார் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், உயர் சாதி மக்களுக்கும் இடையில் மாதாகோவிலில் இருந்த பாகுபாட்டைப் போக்கினார் என்கிற பெருமையை சரித்திரத்திலே சேர்த்தார் என்பது முக்கியமாக நம் நெஞ்சிலே பதிய வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய நிகழ்ச்சியாகும்.

மதங்களுக்கிடையே நல்லிணக்கத்தை உருவாக்கும் விழா

மதங்களுக்கிடையே ஒரு நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதற்காக – அந்தச் செய்தியை இங்கே கலந்து கொண்டிருக்கின்ற அனைவரும் நெஞ்சிலே பதிய வைத்துக் கொள்வதற்காக நடைபெறுகின்ற விழா இது. வெறும் வைர விழா மாத்திரமல்ல இது. இந்த மறை மாநிலத்திற்காக நடைபெறும் வைர விழாவில், வைரம் போல் நம் நெஞ்சில் பதிய வேண்டிய கருத்தாக சமுதாய நல்லிணக்கம் பயன்பட்டாக வேண்டும்.

இன்றைக்கு ஜாதிமத சண்டைகள் ஆங்காங்கு ஒன்றிரண்டு இடங்களில் என்றாலுங்கூட – அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடைபெறுகின்றன என்றாலுங்கூட – அதுகூட நடைபெறாமல் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள் இந்த மேடையிலே வீற்றிருக்கின்ற காட்சியைத்தான் நீங்கள் காணுகிறீர்கள்.

தமிழகத்தில் அரசியல் தலைவர்களானாலும், சமுதாயத் தலைவர்களானாலும், பெருந்தலைவர் காமராஜரானாலும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களானாலும், பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தை பெரியார்

அவர்களானாலும், காயிதே மில்லத் அவர்களானாலும், முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களானாலும், யாரும் சாதிகள் இருந்திட வேண்டுமென்று கூறியவர்கள் அல்ல. சாதிகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், சாதி பேதம் அகற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் திடமாக இருந்தவர்கள்தான். அப்படிப்பட்டவர்கள் உலவிய இந்தப் பூமியில் – அவர்கள் வாழ்ந்த இந்த மண்ணில் – அவர்கள் பக்குவப்படுத்திய இந்த நிலத்தில் இன்றைக்கு களை அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக முளைப்பதைப் போல் சாதி வெறி, மத வெறி முளைப்பதையும் – அந்த மத வெறியையும், சாதி வெறியையும் மாய்ப்பதற்கு நாமெல்லாம் அன்பை ஆயுதமாக எடுத்துக் கொண்டு அமைதியை உருவாக்கப் பாடுபட்டதையும், நினைவு கூர்வதற்கும் இந்தப் பணி தொடர் பணியாக இருந்திட வேண்டுமென்பதற்கும் தான் நாம் இங்கே கூடியிருக்கிறோம்.

ஏன் இந்தப் பிளவுகள்? மொத்தமாக ஆதிதிராவிட மக்களோ அல்லது முக்குலத்து மக்களோ அல்லது வன்னிய மக்களோ அல்லது யாதவ மக்களோ அல்லது உயர்சாதிக்காரர்களோ – மொத்தச் சமுதாயமாகக் கூடி நாங்கள் படை திரண்டு இன்னொரு சமுதாயத்தை எதிர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்களா என்றால், அந்த நிலை நாட்டிலே இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆனால் ஒரு சமுதாயத்திலே யாரோ ஒருவர் தோன்றுகிறார், அவர் தலைவராக வேண்டுமென்பதற்காக தான் பிறந்த சாதியை, சமுதாயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் பார்க்கிறார். பெரியார் பிறந்தார். தான் பிறந்த சமுதாயம் இழிவுற்றிருக்கிறதே என்பதற்காக மொத்தச் சமுதாயத்திற்கும் பாடுபட்டார். அண்ணா பிறந்தார், வாழ்ந்தார். அவர் தான் பிறந்த சமுதாயத்திற்காக மாத்திரமல்ல, தான் பிறந்த சமுதாயத்தைப் போன்றிருக்கிற எல்லா சமுதாயங்களிலும் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுத்த வேண்டும், புதுமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பினார். இந்தியாவினுடைய அரசியல் ஆசானாக அம்பேத்கர் பிறந்தார். அந்த அம்பேத்கர் தான் பிறந்த சமுதாயத்திற்காக மாத்திரமல்ல, எல்லா சமுதாயங்களும் ஒன்றுபட்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பாடுபட்டார்.

சாதிக்கு ஒரு கட்சி – சாதிக்கு ஒரு தலைவர்

அத்தகைய நிலையிலே இன்றைக்கு பாடுபடுகிற தலைவர்கள் சமுதாயங்களிலே பிறக்கவில்லை. பிறந்திருந்தாலும் அவர்கள் தங்களை அப்படி உருவாக்கிக் கொள்ளவில்லை. தங்களை தன்னலத்தின் பாற்பட்டு உருவாக்கிக் கொள்வதற்காக தாங்கள் பிறந்த சமுதாயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிற தலைவர்களாக இன்றைக்கு நாட்டிலே அன்றாடம் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதிக்கொரு தலைவர் – ஒவ்வொரு சாதிக்கும் ஒரு கட்சி – என்றளவிற்கு நிலைமைகள் வளருகின்ற காரணத்தினாலே தான் அந்தச் சமுதாயத்திலே உள்ள மக்கள் ஒற்றுமையாக இருந்தாலுங்கூட, அவர்களைத் தூண்டி விட்டு கலவரங்களை, அமளிகளை இந்தத் தமிழ் நிலத்திலே ஏற்படுத்துகின்ற சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக அடித்தளத்து மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் – சமுதாயத்திலே இல்லை என்று கூறுகிற அறிவு குறைந்தவனல்ல நான், அந்த மக்களுக்காக இளமைக் காலந்தொட்டு என்னையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருப்பவன். அதைப்போலவே சிறுபான்மை சமுதாயத்து மக்களுக்காக – அவர்கள் கிறிஸ்தவ சமுதாயமாக இருந்தாலும், இஸ்லாமிய சமுதாயமாக இருந்தாலும், எந்தச் சமுதாயத்து மக்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்காக என்னுடைய உயிரைப் பணயமாக வைத்து போராடக்கூடியவன். அவர்களுடைய உரிமைகளுக்காக வாதாடக் கூடியவன் என்பதை நீங்கள் நன்றாக அறிவீர்கள். எனவேதான் இன்றைக்கு நான் இந்த நேரத்தில் இந்த நிகழ்ச்சியில் ஒன்றை மாத்திரம் நினைவுபடுத்தி என் உரையை நிறைவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

திருவிவிலியம் நூலில் சீராக்கின் ஞானம்

திருவிவிலியம் என்ற நூலில் சீராக்கின் ஞானம் என்று ஒரு பகுதி வருகிறது. இந்தச் சீராக்கின் ஞானம், கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பே எழுதப்பட்டது. அந்த சீராக்கின் ஞானம் என்ற பகுதியில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதென்றால் –

குழந்தாய்,
ஏழைகளின் வயிற்றில் அடிக்காதே;
கையேந்தி நிற்போரைக்
காத்திருக்க வைக்காதே.
பசித்திருப்போரை
வாட்டி வதைக்காதே;
வறுமையில் உழல்வோரை
எரிச்சலூட்டாதே.
உள்ளம் உடைந்தோர்க்கு
துயரங்களைக் கூட்டாதே;
வறுமையில் உழல்வோருக்குக்
காலம் தாழ்த்தாமல் உதவி செய்.
துன்புறுவோரின் வேண்டுதலைத்
தள்ளிவிடாதே;
ஏழையரிடமிருந்து உன் முகத்தைத்
திருப்பிக் கொள்ளாதே.
உன்னிடம் உதவி
வேண்டுவோரிடமிருந்து
உன் கண்களைத் திருப்பிக்
கொள்ளாதே;
உன்னைச் சபித்திட யாருக்கும்
வாய்ப்பு அளிக்காதே.
பூசலைத் தவிர்த்திடு;
உன் பாவங்கள் குறையும்.
சீற்றம் கொள்வோர் சண்டையை
மூட்டி விடுகின்றனர்.

(அதுதான் இன்றைக்கு நடக்கின்றது. கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பே, 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எழுதியிருக்கிறார்கள்)

பூசலைத் தவிர்த்திடுக!
உன் பாவங்கள் குறையும்.
சீற்றம் கொள்வோர் சண்டையை
மூட்டி விடுகின்றனர்.
பாவிகள் நட்பைக் கலைக்கிறார்கள்;
அமைதியாய் இருப்போரிடையே
பிணக்கை விதைக்கிறார்கள்.
விறகின் தன்மைக்கு ஏற்ப
அது பற்றி எரியும்.
மனிதரின் வலிமையைப் பொறுத்து
அவர்களின் சீற்றம் அமையும்;
திடீர் வாக்குவாதம் நெருப்பை
மூட்டுகிறது;

(பார்க்கிறோமே அன்றாடம் இன்றைக்கு)

திடீர் வாக்குவாதம் நெருப்பை
மூட்டுகிறது;
திடீர்ப் பூசல் கொலைக்கு
இட்டுச் செல்கிறது.
ஊதும்போது தீப்பொறி
கொழுந்துவிட்டு எரிகிறது;
அதன் மீது துப்பும்போது
அது அணைந்து போகிறது;
இந்த இரு விளைவுகளுமே
உன் வாயில் இருந்தே
புறப்படுகின்றன.

ஊதுவதும் வாயில் இருந்துதான்; துப்பி அணைப்பதும் உன் வாயில் இருந்துதான். ஆகவே வாயைக் காப்பாற்று என்று அன்றைக்கே சொன்ன அந்த மொழியை மனதிலே வைத்து வாய்மையோடு நடப்போம். சமுதாயத்திலே நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவோம்.

நெற்கட்டும் செவல் பூலித்தேவன் மாளிகை திறப்பு விழாவில் முதலமைச்சர் கலைஞர் உரை

"நேர்மையில் வீரம் நிமிர்ந்து காட்டும்
நெற்கட்டும் செவல் கோட்டையன்றோ"

– என்று புகழ்ந்து பாடப்படுகின்ற இந்தப் பகுதியில் பூலித்தேவனுடைய கோட்டையைப் புதுப்பித்து, பூலித்தேவனுடைய சிலையைத் திறந்து வைத்து, பூலித்தேவனுடைய வீரத்தைப் பாராட்டி, தியாகத்தைப் பாராட்டி, சுதந்திரக்கனலைப் பாராட்டி உங்களிடத்திலே சில கருத்துக்களை சொல்ல நின்று கொண்டிருக்கிறேன்.

தியாகம் என்றைக்கும் மறைவதில்லை என்ற செய்தியைச் சொன்ன நிகழ்ச்சி

நேற்றும் இன்றும் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளை எண்ணிப் பார்த்தால் அந்த நிகழ்ச்சிகள் தமிழகத்துக்கு சொல்கிற செய்திகள் என்ன என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

நேற்று காலையிலே மதுரைக்கு அருகேயுள்ள திருமங்கலத்தில் வீரத்தியாகி விஸ்வநாததாஸ் அவர்களுடைய நினைவு இல்லத்தைத் திறந்துவைத்தேன். அவர் சுதந்திரத்திற்காக தன்னுடைய உயிரையே கொடுத்தவர். தன்னுடைய கலை உணர்வை, கலை ஆர்வத்தை, சுதந்திரக் கனலை உருவாக்குவதற்காகப் பயன்படுத்தியவர். உத்தமர் காந்தியடிகளிடத்தில் பாராட்டு பெற்றவர். வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்தால் ஏறத்தாழ இருபது முறைக்கு மேல் சிறைப்பட்டவர்.

அந்த உத்தமத் தியாகியினுடைய இல்லம், அவருடைய தியாகத்தினுடைய அடையாளமாக ஏலம் போய், பாழ்பட்டு, சேதமுற்று இடிந்து கிடக்கும் நிலையில் – அதை ஏலம் எடுத்தவர்களிடமிருந்து பதினோரு இலட்சம் ரூபாய்க்கு அந்த மனையை இந்த அரசு பெற்று அங்கே ஐம்பது இலட்சம் ரூபாயில் புதிய இல்லத்தை உருவாக்கி அதை திறந்துவைக்கின்ற நிகழ்ச்சி நேற்று காலையில் நடைபெற்றது.

அது சொல்கிற செய்தி என்னவென்றால் தியாகத்திற்கு என்றைக்கும் மதிப்புண்டு. தியாகம் செய்த மனிதன் இறந்து விட்டாலும் மறைந்து விட்டாலும் அவனுடைய தியாகம் என்றைக்கும் மறைவதில்லை. ஆகவே "மனிதா, தியாகம் செய்ய தயாராகு, தயாராக இரு" என்ற செய்தியை அந்த நிகழ்ச்சி சொன்னது.

சமுதாய நல்லிணக்க விழா சொல்கின்ற செய்தி

நேற்று மாலையிலே, மதுரையிலே மற்றொரு நிகழ்ச்சி, கிறித்துவ பேராயர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி நடத்திய நிகழ்ச்சி. மதுரை மறை மாநில பேராயர்களும், ஆயர்களும் ஒன்றிணைந்து மகத்தான நிகழ்ச்சி ஒன்றினை நடத்தினார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியின் தலைப்பு "சமுதாய நல்லிணக்க விழா". அந்த நிகழ்ச்சியில் நான் கலந்து கொண்டேன். இஸ்லாமிய சமுதாய சகோதரர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். மேடையிலே வந்து அமர்ந்து உரையும் ஆற்றினார்கள். குன்றக்குடி அடிகளார் கலந்து கொண்டார். கிறித்துவ பாதிரியார்களும், கிறித்துவ சமுதாயத்திலே உள்ள எல்லாப் பிரிவு பேராயர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். நானும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினேன்.

அந்த நிகழ்ச்சி சொல்கின்ற செய்தி என்னவென்றால்; சமுதாயத்திலே அனைவரும் சகோதரர்களாக வாழவேண்டும், சமத்துவம், சமத்துவ மனப்பான்மை, மனித நேயம் நம்மிடத்திலே அரும்பி, மலர்ந்து, கனிந்து இந்த சமுதாயத்தை உலகம் போற்றுகின்ற அளவிற்கு மாற்றிட வேண்டும் என்ற அந்தச் செய்தியைத்தான், மனித நேயம் வேண்டும் என்ற அந்தச் செய்தியைத்தான் மதநல்லிணக்கம், சமுதாய நல்லிணக்கம் வேண்டும் என்ற அந்தச் செய்தியைத்தான் அந்த நிகழ்ச்சி சொன்னது.

அழகியபாண்டியபுரத்தில் சமத்துவபுரத்தை திறந்துவைத்தேன்

இன்று காலையில் வருகிற வழியில் அழகியபாண்டியபுரத்தில் ஒரு சமத்துவபுரத்தை திறந்துவைத்தேன். அந்தச் சமத்துவபுரத்தில் நூறு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நூறு வீடுகளில் வாழ்கிறவர்கள் ஒரே சமுதாயத்தைத் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. பிராமணர்களும் அங்கே குடிபுகுந்திருக்கிறார்கள். ஆதிதிராவிடர்களும் குடிபுகுந்திருக்கிறார்கள்,

முக்குலத்துப் பெருமக்களும் அங்கே குடிபுகுந்திருக்கிறார்கள், வன்னியர்கள் உண்டு, செட்டியார்கள் உண்டு, முதலியார்கள் உண்டு. இப்படி பல்வேறு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே குடியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் ஒரே குலமாக, தமிழ்க்குலமாக, தமிழ் இனமாக மனித ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணத்தோடு வாழவேண்டும் என்ற செய்தியை சமத்துவபுரத்தின் மூலமாக உலகத்திற்குச் சொல்கிறோம். அந்த நிகழ்ச்சி, அந்தச் செய்தியை வெளியிட்டிருக்கின்றது.

பூலித்தேவன் வீரமும், விவேகமும், கருணையும் உள்ளவன்

இங்கே இப்போது நடைபெறுகின்ற இந்த நிகழ்ச்சி சுதந்திரப் போராட்ட மாவீரன் பூலித்தேவனுடைய வீரத்தை நினைவுபடுத்த, அவன் வீரம் மிக்கவன் மாத்திரமல்ல, விவேகம் மிக்கவன் மாத்திரம் அல்ல, கருணை உள்ளவன், அன்பு உள்ளவன், பகைவரையும் மன்னிக்கக் கூடிய பண்பாளன் என்ற இந்தச் செய்திகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, அதைப்போல நாமும் வீரம் மிக்கவர்களாக, விவேகம் மிக்கவர்களாக, நம்முடைய தாய்நாட்டுப் பற்றுள்ளவர்களாக, மண்ணின் மைந்தர்களாக, எதிரிகளுக்கு இடங்கொடுக்காதவர்களாக அதேநேரத்தில் பகையைக்கூட பண்போடு மன்னிப்பவர்களாக இருந்திட வேண்டும் என்ற அந்தச் செய்தியை சொல்கின்ற நிகழ்ச்சிதான் இந்த நிகழ்ச்சி.

17 ஆண்டு காலம் போரிட்ட மாவீரன் பூலித்தேவன்

இந்த நெற்கட்டும் செவல் புகழ்பெற்ற மண்ணுக்கு கீர்த்தி பெற்ற சொல்லுக்கு இலக்கணமாக இன்றைக்குத் திகழ்கிறது. காரணம், இது பூலித்தேவன் வாழ்ந்த பூமி என்பதுதான். எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல இந்தியாவிலே குறிப்பாக தமிழ்நாட்டிலே 17 ஆண்டு காலம் போரிட்ட ஒரு பாளையக்காரன் உண்டென்றால் அது மாவீரன் பூலித்தேவன்தான்.

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல, பதினேழு ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து போரிட்டான். அவன் கட்டிய கோட்டையை இன்றைக்கு அதன் அடையாளம் மாறாமல் புதுப்பித்து ஏறத்தாழ 3 இலட்ச ரூபாய் அந்த

பூலித்தேவனின் உறவினர்களுக்கு அந்த மனையைப் பெறுவதற்காக அரசு சார்பில் வழங்கி, மேலும் 50 இலட்ச ரூபாய் செலவிட்டு திருமண மண்டபம், தர்பார் மண்டபம், பூலித்தேவனுடைய சிலை, நூலகம், காட்சியகம் அத்தனையையும் இங்கே அமைத்திருக்கிறோம்.

இந்த பூலித்தேவனுடைய பெயரை அடிக்கடி நினைவூட்டி பூலித்தேவனுக்கு சிலையெழுப்ப வேண்டும் என்பதை சுட்டிக்காட்டி இந்த மாளிகையை முன்பிருந்தவாறே மீண்டும் புதுப்பித்துத் தரவேண்டும் என்று அடிக்கடி என்னை வலியுறுத்தியவர்களெல்லாம் இங்கே அமர்ந்திருக் கிறார்கள்.

குறிப்பாக அருமை நண்பர் சீனிச்சாமி தேவர், டாக்டர் இராமகிருஷ்ணன், அகில இந்திய பார்வர்டு பிளாக் கட்சியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அருமை நண்பர் சந்தானம், அருமை நண்பர் வல்லரசு மற்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த என்னுடைய நண்பர்கள், இந்த வட்டாரத்திலே உள்ளவர்கள், அருணா போன்றவர்கள், தம்பி தங்கவேலு போன்றவர்கள் அத்தனை பேருமே தேவர், தேவர் அல்லாதார் என்கிற பாகுபாடு இல்லாமல் அத்தனை பேருமே பூலித்தேவனுடைய மாளிகையை இங்கே புதுப்பிக்க வேண்டும், இந்தக் கோட்டையை மீண்டும் கட்டித்தர வேண்டும், சிலை எழுப்ப வேண்டும் என்று என்னை பலமுறை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

கலைநுட்பத்தோடு கட்டப்பட்ட பூலித்தேவன் கோட்டை

இந்தக் கோட்டை அந்தக் காலத்திலே எப்படி கட்டப்பட்டது என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தபோது, விசித்திரமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு கலைநுட்பத்தோடு எவ்வளவு பொறியியல் நுட்பத்தோடு இந்தக் கோட்டை அன்றைக்குக் கட்டப்பட்டது என்பதை எண்ணி நான் வியப்படைகிறேன்.

பனை ஓலை மற்றும் பனை நாரை பொடி செய்து கடுக்காய் பொடியைக் கலந்து அத்தனையையும் பதநீரிலே ஊறவைத்து, ஊறவைக்கப்பட்ட பதநீரோடு முட்டையைக் கலந்து அப்படிக் கட்டப்பட்ட கோட்டை பகைவர்களால் அழிக்கப்பட்டது. அந்தக் கோட்டைதான்

இன்றைக்கு மீண்டும் உங்களுடைய முன்னிலையிலே புதுப்பிக்கப்பட்டு பொலிவோடு தோன்றுகிறது.

இந்தக் கோட்டையைக் கட்டுவதென்று அறிவித்து 18 மாதங்கள் ஆகின்றன. கட்டுவதற்கான அனுமதி 13–1–98 அன்று வழங்கப்பட்டது என்று எனக்கு நினைவு. ஏறத்தாழ பத்து மாத காலத்தில் இந்தக் கோட்டையைக் கட்டி முடிக்க மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் தனவேலு, ஐ.ஏ.எஸ்., அவர்களும், பொதுப்பணித்துறையும், குறிப்பாக பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தம்பி துரைமுருகனும் அரும் பாடுபட்டு இதை அமைத்திருக்கிறார்கள். செய்தி–விளம்பரத்துறை அமைச்சர் முல்லைவேந்தன் அடிக்கடி இந்த இடத்திற்கு வந்து கோட்டை எப்படி உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது, சிலை எப்படி உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற செய்தியை எனக்கு சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்.

ஏதோ ஒரு பத்திரிகையில்கூட படித்ததாக எனக்கு நினைவு. அவசர அவசரமாக கோட்டையைக் கட்டிவிட்டார்கள் என்று எழுதியிருந்தார்கள். நிதானமாகக் கட்டினால், இன்னும் கட்டவில்லை என்று சொல்வார்கள். வேகமாகக் கட்டினால், அவசர அவசரமாகக் கட்டிவிட்டார்கள் என்று சொல்வார்கள். எனவே இவை இரண்டிற்குமிடையே இந்தக் கோட்டை இன்று கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

முதன்முதலாக நடைபெற்ற சுதந்திரப் போராட்டம்

இந்தியாவிலே சுதந்திரப் போராட்டம், அருணா குறிப்பிட்டதைப்போல – வெள்ளையரை எதிர்த்து பல பகுதிகளில் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆனால், முதன்முதலாக நடைபெற்ற போராட்டம் என்று எடுத்துக் கொண்டால், அண்மையில் நான் வேலூரில், 'வேலூர் சிப்பாய்க் கலகம்' என்று சொல்லப்படுகின்ற சுதந்திரப் போராட்டத்தினுடைய சின்னம் என்ற அளவில் ஒரு தூணைத் திறந்துவைத்தேன்.

சிப்பாய்க் கலகம் வெள்ளையர்களை எதிர்த்து நடைபெற்ற கலகம். அதுகூட தமிழ்நாட்டில் நடைபெறவில்லை என்பதைப் போல, வடக்கே நடைபெற்றது என்பதைப் போலத்தான் வரலாறு கூறிக் கொண்டிருக்கிறது.

இல்லை. முதல் சுதந்திரப் போராட்டம் சிப்பாய்க் கலகம் என வருணிக்கப்பட்ட அந்தப் போராட்டம் நடைபெற்ற ஊர் வேலூர். 1806ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அதுதான் முதல் சுதந்திரப் போராட்டம் என்று உண்மையிலே சரித்திரம் எழுதுகிறவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். ஆனால் அதையும் முந்திக்கொண்டு நடைபெற்ற போராட்டம்தான் பூலித்தேவன் நடத்திய சுதந்திரப் போராட்டம் என்று நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் நடத்திய போராட்டத்திற்கு முன்பே நடத்தப்பட்ட போராட்டம் பூலித்தேவன் நடத்திய சுதந்திரப் போராட்டம் என்பதை எந்த வரலாற்றுப் பேராசிரியரும் மறைக்க முடியாது என்பதை திட்டவட்டமாக என்னால் சொல்ல முடியும்.

53 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்

பூலித்தேவர் 1715ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 16ஆம் நாள் பிறந்தார். 1715 முதல் 1767 வரை 53 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். 53 ஆண்டுகள்தான் வாழ்ந்திருக்கிறார். அதற்குள்ளாக சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு அவர் உயிர் துறந்தார். அவருடைய இயற்பெயர் காத்தப்ப துரை. ஆறு வயது சிறுவனாக இருந்தபோது திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திலே படித்தார். 12வது வயதிலேயே குதிரையேற்றம், மல்யுத்தம், சிலம்பு விளையாட்டு, வாள்வீச்சு, அம்பு எறிதல், கவண் எறிதல், வல்லயம் எறிதல் ஆகியவற்றில் போர்ப் பயிற்சிகள் பலவற்றைப் பெற்றார். ஆறடிக்கு மேற்பட்ட உயரமும், வைரச் சிலை போன்ற உடற்கட்டும் கொண்டவர் பூலித்தேவர் என்று வருணிக்கப்படுகிறார்.

வீரம், நேர்மை, தன்மான உணர்வுகள் இவற்றின் வடிவம்தான் பூலித்தேவர். அதுமாத்திரமல்ல; கொடையுள்ளம் கொண்டவர் என்பதற்கு அடையாளமாக ஏழை, எளியோர்களுக்கு அடிக்கடி அன்னதானமும், புத்தாடைகளும் வழங்கும் பழக்கவழக்கமுடையவர். சாலை வசதிகளைச் செய்து மக்கள் பணியாற்றினார்.

ஏழை, எளியவர்கள் தங்கிட மண்டபங்கள் பல கட்டி, அந்த மண்டபங்களிலே ஏழை எளியவர்களுக்கு உணவளித்தார்.

குளங்கள், கிணறுகள், ஏரிகள் அமைத்து வேளாண்மையை வளர்த்தார். பல கோயில்களுக்கு திருப்பணியும் செய்துள்ளார்.

கப்பம் கட்ட முடியாது என்று அடித்துச் சொன்னவர் பூலித்தேவர்

ஆர்க்காட்டு நவாபு உங்களுக்குத் தெரியும். ஆங்கிலேயர்களுக்கு அடிமைப்பட்டு ஆங்கிலேயர்களுக்கு முதன்முதலாக கதவைத் திறந்துவிட்டவர் ஆர்க்காட்டு நவாப். அந்த ஆர்க்காட்டு நவாப்பின் முதல் ஆங்கிலத் தளபதியின் பெயர் அலெக்சாண்டர். அந்த அலெக்சாண்டர் நெல்லைச்சீமைக்கு வரிவசூல் செய்ய வந்தார். வந்தபோது "கப்பம் என்ற பெயரால் ஒரு சல்லிக்காசும் கட்ட முடியாது" என்று ஓங்கியடித்துச் சொன்னவர்தான் பூலித்தேவர்.

அதுமாத்திரமல்ல; "நெல்லாவது கொடு, வரிக்கு பதிலாக" என்று கேட்டபோது, "வரி என்று நீ கேட்டால் ஒரு மணி நெல்லைக்கூட நான் உனக்குத் தரமுடியாது" என்று பூலித்தேவர் மறுத்துக் கூறினார். ஒரு மணி நெல்கூட தரமுடியாது, கட்டமுடியாது என்று சொன்ன காரணத்தால்தான் 'நெல் கட்டான் செவல்' என்று இந்த ஊருக்கே பெயர் வந்தது. 'நெல் கட்டான்' – வரியாக நெல்லைக் கட்டமாட்டான் என்று சொன்ன அந்தச் சொல்தான் இந்த ஊருக்கே பெயராக அமைந்தது. அதுதான் இப்போது திரிந்து, 'நெல் கட்டும் செவல்' என்று ஆகிவிட்டது.

கட்டமாட்டேன் என்று சொன்ன காலம் அது. நெல் கட்டும் செவல் என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு அந்தப் பெயரே பொருளை மாற்றுகின்ற அளவிற்கு மாறிவிட்ட விபரீதம் ஏற்பட்டு விட்டது.

பாளையக்காரர்களுடன் கூட்டணி அமைத்து போரிட்டவர்

1806 சிப்பாய்க் கலகத்திற்கு முன்பே, 1857 சிப்பாய்ப் புரட்சிக்கும் முன்பே இவர் நடத்திய அந்த சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஒரு கூட்டணி

அமைத்து போரிட்டிருக்கிறார். பல பாளையக்காரர்களையெல்லாம் தன்னோடு இணைத்துக்கொண்டு வெள்ளையவர்களை எதிர்த்த விவேகி பூலித்தேவர்.

கொல்லங்கொண்டான், சேத்தூர், சொக்கம்பட்டி, தலைவன் கோட்டை, ஊத்துமலை போன்ற பாளையங்களுடைய அரசர்களுடன் இணைந்து, வலுவாக கூட்டணி அமைத்து வெள்ளையனை எதிர்த்தவர் பூலித்தேவர்.

1750 முதல் 1767 வரை ஏறத்தாழ 17 ஆண்டுகள் பலமுறை வெள்ளைக்காரர்களோடு அவர் யுத்தம் செய்திருக்கிறார்.

திருச்சியில் இராபர்ட் கிளைவுடன் சண்டையிட்டதாகப் 'பூலித்தேவன் சிந்து' கூறுகிறது.

அலெக்சாண்டர் கெரானுடன் 1755இல் போர் நடத்தியிருக்கிறார்.

களக்காட்டில் மாபுஸ்கானுடன் 1755இல் போர் நடத்தியிருக்கிறார். அந்தப் போரில் மாபுஸ்கான் தோல்வியுற்றார். மாபுஸ்கானை அழைத்து வந்து தன்னுடைய மாளிகையிலேயே விருந்தாளியாக வைத்து மரியாதையோடு நடத்தினார் என்று வரலாறு கூறுகின்றது.

திருவில்லிபுத்தூரில் ரகீமுடன் 1755இல் போர் நடத்தினார்.

திருநெல்வேலியில் 1756இல் போர் நடத்தினார்.

நெல்கட்டும் செவலில் 1759இல் யூசுப்கான் என்று சொல்லப்படுகின்ற கான்சாகிப்போடு போர் நடத்தியிருக்கிறார்.

வாசுதேவ நல்லூரில் 1759 மற்றும் 1760 ஆகிய ஆண்டுகளில் யூசுப்கானுடன் மீண்டும் போர் நடத்தியிருக்கிறார்.

1761இல் நெல் கட்டும் செவல், வாசுதேவநல்லூர் கோட்டைகளில் அதே யூசுப்கானுடன் மறுபடியும் போர் நடத்தினார்.

1767இல் வாசுதேவநல்லூரில் ஆங்கிலத் தளபதி டோனால்டு காம்பெல்லுடன் நடத்திய போர்தான் கடைசிப் போராகும்.

இவற்றைத் தவிர கங்கைகொண்டான், ஆழ்வார் குறிச்சி, சேத்தூர், கொல்லங்கொண்டான், ஊத்துமலை, சொக்கம்பட்டி, தலைவர்கோட்டை ஆகிய கோட்டைகளில் நடைபெற்ற போர்களிலும் பூலித்தேவன் பங்கு பெற்றார்.

பூலித்தேவர் புகழ்பாடும் பல்வேறு பாடல்கள் வெளிவந்தன

இந்த மாவீரனுடைய புகழைப் பாட பூலித்தேவன் சிந்து, புதுக்கோட்டைச் சண்டை, பூலித்தேவன் வண்ணக் கோடாங்கிப் பாடல்கள், பூலித்தேவன் உடுக்கு அடிக்கும் பாடல், பூலித்தேவன் கும்மிப்பாடல்கள், பூலித்தேவன் தாலாட்டுப் பாடல், பூலித்தேவன் ஒப்பாரிப் பாடல் என்று பல பாடல்கள் பூலித்தேவன் பெயரால் வெளியாகி பல பகுதிகளிலே பாடப்படுகிற நிகழ்ச்சியையும் உங்களிலே பலர் அறியக்கூடும்.

அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போர், பிரெஞ்சுப் புரட்சி ஆகிய புரட்சிகள் நடைபெறுவதற்கு முன்னரே இந்தியாவில் விடுதலைப் புரட்சியை நடத்தியவர்தான் இங்கே நம்முன் சிலையாக நிற்கின்ற மாவீரன் பூலித்தேவன் என்பதை நான் சொல்லுகின்ற நேரத்திலேயே வீரம் கொப்பளிக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட வீரன் வாழ்ந்த மண் இந்த மண். அந்த பூலித்தேவருக்குத் துணையாக யார் யார் இருந்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இங்கேதான் நேற்று மாலை நடைபெற்ற சமுதாய நல்லிணக்க நிகழ்ச்சி எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அந்தச் செய்தியை நான் உங்களுக்கு திரும்பச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேன்.

கட்டபொம்மனின் தளபதிகளிலே ஒருவர் வெள்ளையத்தேவன் பாதர் வெள்ளை..அந்த வெள்ளையத்தேவனுடைய ஆருயிர் நண்பன் சுந்தரலிங்கம். சுந்தரலிங்கம் ஆதிதிராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர். கட்டபொம்மனின் தளபதிகளிலே ஒருவர். வெள்ளையத்தேவனும் வீரன் சுந்தரலிங்கமும் இணைந்து பல போராட்டங்களை வெள்ளைக்காரர்களோடு நடத்தியிருக்கின்றார்கள். வீரன் சுந்தரலிங்கம் – கட்டபொம்மனைக் காப்பாற்றுவதற்காக, வெள்ளையத் தேவனைக் காப்பாற்றுவதற்காக தன்னைத்தானே மாய்த்துக் கொள்கின்ற தற்கொலைப் படை வீரனாக மாறி உயிர் நீத்தவர்.

கட்டபொம்மனுக்கு கோட்டை கட்டியவன் மாத்திரமல்ல இந்த கருணாநிதி, அந்த சுந்தரலிங்கத்திற்கும், சுந்தரலிங்கம் நகர் என்ற ஒரு நகரை நிர்மாணித்து அண்மையிலே திறந்துவைத்தவன்தான் நான். ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், அந்தப் போராட்டத்திலே வெள்ளையத்தேவன், சுந்தரலிங்கம் என்ற ஆதிதிராவிடர் – இந்த இருவரும் ஒன்றாக இணைந்து நின்று சுதந்திரப் போராட்டத்தை நடத்த முடிந்தது.

பூலித்தேவனுக்கு உதவியாக இருந்த ஆதிதிராவிட வீரர்கள்

அதைப்போலத்தான் பூலித்தேவனுக்கு உதவியாக முன்னணியில் இருந்தவர்கள் பகடை ஒண்டி வீரன், வெண்ணிக்காலாடி – இவர்கள் இருவரும் ஆதிதிராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இருவரும் பூலித்தேவனுக்கு உதவியாக முன்னணியிலே இருந்தவர்கள். அதுமாத்திரமல்ல. இவர்களுடன் ஆதிதிராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த தளபதிகள் 350 பேர் பூலித்தேவனுக்கு உதவியாக இருந்தார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது.

அந்தக் காலத்தையும் எண்ணிப்பாருங்கள். இந்தக் காலத்தையும் எண்ணிப்பாருங்கள். சமுதாய நல்லிணக்கத்திற்கு இன்று சொல்லப்பட்ட செய்தியையும் எண்ணிப்பாருங்கள். நேற்று சொல்லப்பட்ட செய்தியையும் எண்ணிப்பாருங்கள். ஒரு வெள்ளையத்தேவனும், சுந்தரலிங்கமும் ஒன்றாக இருக்க முடிந்தது. அதைப் போல ஒரு பூலித்தேவனும், பகடை ஒண்டி வீரனும், வெண்ணிக்காலாடியும் ஒன்றாக இருக்க முடிந்தது. இன்றைக்கு முடியவில்லையே? என்ன காரணம்?

என்ன சதி இடையிலே குறுக்கிட்டது. அந்தச் சதியை முறியடிக்க வேண்டாமா? நாமெல்லாம் தமிழர்கள். நடப்பது தமிழர்களுக்காக இருக்கின்ற அரசு, தமிழர்களுக்காக இருக்கின்ற நாடு என்கின்ற அந்த உணர்வைப் பெற வேண்டாமா?

★ ★ ★

மாவீரன் பூலித்தேவன் மாளிகை - அன்றைய தோற்றம்

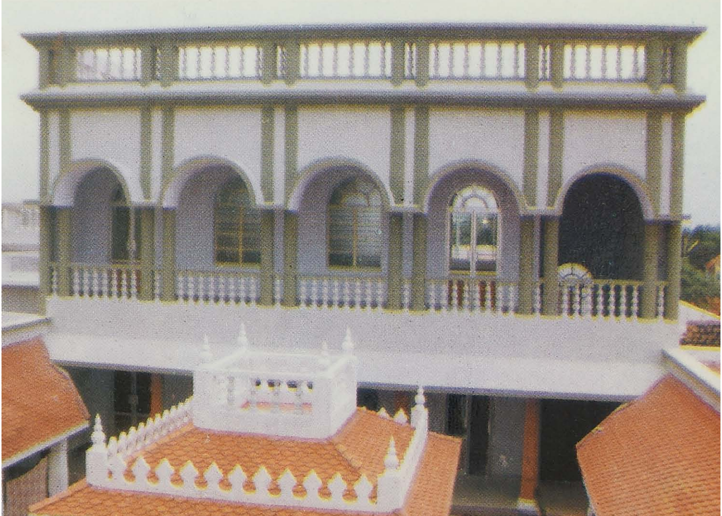

கலைஞர் அரசின் முயற்சியால் -
மாவீரன் பூலித்தேவன் மாளிகை - இன்றைய தோற்றம்